

LA MARGINE DE GAND

Andreionthepoetry

Stateam la margine de gand,
cand,
dintr-o data,
inima-mi speriata
ca nicicand,
m-a anuntat ca de nu hotarasc daca iubesc
mai mult decat gandesc
innebunesc.

Atunci, nauc,
gando-simtind confuzia
ce sta la panda, dorind sa rasara
ca sa-mi dea iluzia
ca desi eu simt iarnă, este primavară,
m-am ridicat
in capul oaselor simtirii,
dand curs firesc iubirii
si nemaisteptand trist
logica gandirii,
care sa-mi spuna ce sa fac
ca sa exist.

Deodata mintea se lasa si ea purtata
usor, de buna voie,
ba chiar nevinovata,
de caldul meu curent de inimizitate
de care nu mai avusesem parte
pana acum vreodata!